

CONVENȚIE

ÎNTRE

GUVERNUL REPUBLICII MOLDOVA

ȘI

GUVERNUL CANADEI

**PENTRU EVITAREA DUBLEI IMPUNERI ȘI
PREVENIREA EVAZIUNII FISCALE CU PRIVIRE
LA IMPOZITELE PE VENIT**

Guvernul Republicii Moldova și Guvernul Canadei,
dorind să încheie o Convenție pentru evitarea dublei impunerii și prevenirea
evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit,
au convenit după cum urmează:

I. SCOPUL CONVENȚIEI

Articolul 1 PERSOANE VIZATE

Prezenta Convenție se va aplica persoanelor care sînt rezidente ale unui sau ale
ambelor State Contractante.

Articolul 2 IMPOZITE VIZATE

1. Prezenta Convenție se va aplica impozitelor pe venit, percepute în numele
unui Stat Contractant, indiferent de modul în care sînt percepute.

2. Vor fi considerate ca impozite pe venit toate impozitele, percepute pe venitul
total sau pe elementele de venit, inclusiv impozitele pe câștigurile din înstrăinarea
proprietății mobiliare sau imobiliare, precum și impozitele pe creșterea de capital.

3. Impozitele existente asupra cărora se va aplica Convenția sînt, în particular:

(a) în cazul Moldovei, impozitul pe venit (în continuare “impozit
moldovenesc”); și

(b) în cazul Canadei, impozitele pe venit percepute de către Guvernul
Canadei, în conformitate cu Legea cu privire la impozitul pe venit (în continuare
“impozit canadian”).

4. Convenția se va aplica, de asemenea, oricăror impozite identice sau
substanțial similare, care sînt percepute după data semnării Convenției, în plus, sau în
locul impozitelor existente. Autoritățile competente ale Statelor Contractante se vor
notifica reciproc asupra oricăror modificări importante, operate în legislațiile lor
fiscale respective.

II. DEFINIȚII

Articolul 3 DEFINIȚII GENERALE

1. În sensul prezentei Convenții, dacă contextul nu cere o interpretare diferită:

(a) expresiile “un Stat Contractant” și “celălalt Stat Contractant” înseamnă Moldova sau Canada, după cum cere contextul;

(b) termenul “Moldova” înseamnă Republica Moldova și, utilizat în sens geografic, înseamnă teritoriul acesteia, cuprins între frontierele sale, alcătuit din sol, subsol, ape și spațiul aerian de deasupra solului și apelor, asupra căruia Republica Moldova își exercită suveranitatea și jurisdicția sa deplină și exclusivă, în conformitate cu legislația sa internă și cu dreptul internațional;

(c) termenul “Canada”, utilizat în sens geografic, înseamnă teritoriul Canadei, inclusiv:

(i) orice suprafață dincolo de marea teritorială a Canadei care, în conformitate cu dreptul internațional și legislația Canadei, este o suprafață, în limitele căreia Canada poate exercita drepturile cu privire la fundul mării și subsolul și resursele sale naturale, și

(ii) marea și spațiul aerian de deasupra fiecărei suprafețe, menționate în punctul (i), cu privire la orice activitate exercitată în legătură cu explorarea sau exploatarea resurselor naturale, specificate acolo;

(d) termenul “persoană” include o persoană fizică, un trust, o companie, o societate și orice altă asociere de persoane;

(e) termenul “companie” înseamnă orice asociere corporativă sau orice entitate care este tratată în scopuri fiscale ca o asociere corporativă;

(f) expresiile “întreprindere a unui Stat Contractant” și “întreprindere a celuilalt Stat Contractant” înseamnă, respectiv, o întreprindere gestionată de un rezident al unui Stat Contractant și o întreprindere gestionată de un rezident al celuilalt Stat Contractant;

(g) expresia “autoritate competentă” înseamnă:

(i) în cazul Moldovei, Ministrul Finanțelor sau reprezentantul autorizat al Ministrului, și

(ii) în cazul Canadei, Ministrul Venitului Național sau reprezentantul autorizat al Ministrului;

(h) expresia “persoană națională” înseamnă:

(i) orice persoană fizică care are cetățenia unui Stat Contractant, și

(ii) orice persoană juridică, societate sau asociație care au primit un asemenea statut în baza legislației în vigoare a unui Stat Contractant; și

(i) expresia “trafic internațional” înseamnă orice transport cu o navă maritimă sau aeronavă, exploatată de o întreprindere a unui Stat Contractant, cu excepția cazurilor, când scopul principal este de a transporta pasageri sau proprietate între locurile situate în limitele celui alt Stat Contractant.

2. În ce privește aplicarea Convenției la orice perioadă de timp de un Stat Contractant, orice termen sau expresie, care nu este definită acolo, dacă contextul nu cere o interpretare diferită, va avea înțelesul pe care o are la acea perioadă de timp, potrivit legislației acestui Stat, cu privire la impozitele la care se aplică Convenția.

Articolul 4 REZIDENT

1. În sensul prezentei Convenții, expresia “rezident al unui Stat Contractant” înseamnă:

(a) orice persoană, care, potrivit legislației acestui Stat, este supusă impunerii acolo conform domiciliului, reședinței, locului de conducere, locului de înregistrare, locului de încorporare a persoanei sau oricărui alt criteriu de natură similară, dar această expresie nu include orice persoană care este supusă impunerii în acest Stat numai în legătură cu veniturile realizate din sursele aflate în acest Stat, și

(b) acest Stat sau o subdiviziune politică, sau autoritate locală a acestuia sau orice agenție sau organizație de asistență a oricărui asemenea Stat, subdiviziuni sau autorități.

2. Când, în conformitate cu prevederile paragrafului 1, o persoană fizică este rezidentă a ambelor State Contractante, atunci statutul persoanei fizice va fi determinat după cum urmează:

(a) persoana fizică va fi considerată rezidentă numai a Statului în care persoana fizică are o locuință permanentă la dispoziție și dacă persoana fizică are o locuință permanentă la dispoziție în ambele State, persoana fizică va fi considerată rezidentă numai a Statului cu care relațiile personale și economice ale persoanei fizice sînt mai strânse (centrul intereselor vitale);

(b) dacă Statul, în care este situat centrul intereselor vitale al persoanei fizice, nu poate fi determinat sau dacă nu există o locuință permanentă la dispoziția persoanei fizice în nici unul dintre State, persoana fizică va fi considerată rezidentă numai a Statului în care persoana fizică locuiește în mod obișnuit;

(c) dacă persoana fizică locuiește în mod obișnuit în ambele State sau în nici unul dintre ele, persoana fizică va fi considerată rezidentă numai a Statului, a cărui cetățenie persoana fizică are; și

(d) dacă persoana fizică are cetățenia ambelor State sau a nici unui dintre ele, autoritățile competente ale Statelor Contractante vor rezolva problema de comun acord.

3. Când, în conformitate cu prevederile paragrafului 1, o companie este rezidentă a ambelor State Contractante, atunci statutul său va fi determinat după cum urmează:

(a) aceasta va fi considerată rezidentă numai a Statului, a cărui persoană națională ea este; sau

(b) dacă aceasta nu este persoană națională a nici unui dintre State, ea va fi considerată rezidentă numai a Statului, în care este situat locul conducerii sale efective.

4. Când, în conformitate cu prevederile paragrafului 1, o persoană, alta decât o persoană fizică sau o companie, este rezidentă a ambelor State Contractante, autoritățile competente ale Statelor Contractante de comun acord se vor strădui să rezolve problema și să determine modul de aplicare a Convenției față de această persoană. În lipsa acestui acord, asemenea persoană nu va avea dreptul la nici o deducere sau scutire de impunere prevăzută de Convenție.

Articolul 5 **REPREZENTANȚĂ PERMANENTĂ**

1. În sensul prezentei Convenții, expresia “reprezentanță permanentă” înseamnă un loc fix de afaceri prin care este exercitată, integral sau parțial, activitatea de afaceri a unei întreprinderi.

2. Expresia “reprezentanță permanentă” include, în special:

- (a) un loc de conducere;
- (b) o filială;
- (c) un birou;
- (d) o uzină;
- (e) un atelier; și
- (f) o mină, o sondă petrolieră sau de gaze, o carieră sau orice alt loc ce ține de explorarea sau exploatarea resurselor naturale.

3. Un șantier de construcție, un proiect de construcție, asamblare sau montaj, sau activitățile de supraveghere în legătură cu acestea constituie o reprezentanță permanentă numai dacă acest șantier, proiect sau activități continuă pentru o perioadă mai mare de douăsprezece luni.

4. Indiferent de prevederile precedente ale acestui articol, expresia “reprezentanță permanentă” va fi considerată, că nu include:

- (a) utilizarea de instalații, exclusiv, în scopul depozitării, expunerii sau livrării produselor sau mărfurilor aparținând întreprinderii;

(b) menținerea unui stoc de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii, exclusiv, în scopul depozitării, expunerii sau livrării;

(c) menținerea unui stoc de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii, exclusiv, în scopul prelucrării de către altă întreprindere;

(d) menținerea unui loc fix de afaceri, exclusiv, în scopul achiziționării produselor sau mărfurilor, sau colectării de informații pentru întreprindere;

(e) menținerea unui loc fix de afaceri, exclusiv, în scopul exercitării, pentru întreprindere, a oricărei alte activități cu caracter pregător sau auxiliar; sau

(f) menținerea unui loc fix de afaceri, exclusiv, pentru orice combinație a genurilor de activitate, specificate în subparagrafele de la (a) la (e), cu condiția, ca întreaga activitate a locului fix de afaceri, ce rezultă din această combinație, să aibă un caracter pregător sau auxiliar.

5. Indiferent de prevederile paragrafelor 1 și 2, când o persoană (altă decât un agent cu statut independent, căruia i se aplică prevederile paragrafului 6) acționează în numele unei întreprinderi și are, și de regulă, utilizează într-un Stat Contractant împuternicirea de a încheia contracte în numele întreprinderii, această întreprindere va fi considerată că are o reprezentanță permanentă în acest Stat, cu privire la orice activități pe care această persoană le exercită pentru întreprindere, cu excepția cazurilor, când activitățile acestei persoane sînt limitate de prevederile, specificate în paragraful 4, care fiind exercitate printr-un loc fix de afaceri, nu transformă acest loc fix de afaceri într-o reprezentanță permanentă, potrivit prevederilor acestui paragraf.

6. O întreprindere nu va fi considerată, că are o reprezentanță permanentă într-un Stat Contractant, numai prin faptul, că aceasta exercită activitate de afaceri în acest Stat printr-un broker, agent comisionar general sau orice alt agent cu statut independent, cu condiția, ca asemenea persoane să acționeze în cadrul activității lor obișnuite.

7. Indiferent de prevederile precedente ale acestui articol, o întreprindere de asigurări a unui Stat Contractant, cu excepția cazului de reasigurare, va fi considerată că are o reprezentanță permanentă în celălalt Stat Contractant, dacă aceasta acumulează prime de asigurări pe teritoriul aceluia celuilalt Stat sau asigură riscuri, situate acolo printr-o persoană, care nu este un agent cu statut independent căruia i se aplică paragraful 6.

8. Faptul, că o companie rezidentă a unui Stat Contractant, controlează sau este controlată de o companie rezidentă a celuilalt Stat Contractant sau, care exercită activitate de afaceri în acel celălalt Stat (fie, printr-o reprezentanță permanentă sau în alt mod), nu este suficient pentru a face una din aceste companii o reprezentanță permanentă a celeilalte.

III. IMPUNEREA VENITULUI

Articolul 6 VENITUL DIN PROPRIETĂȚI IMOBILIARE

1. Venitul, realizat de un rezident al unui Stat Contractant din proprietăți imobiliare (inclusiv venitul din agricultură sau silvicultură), situate în celălalt Stat Contractant, poate fi impus în acel celălalt Stat.

2. În sensul prezentei Convenții, expresia “proprietăți imobiliare” va avea înțelesul pe care o are, potrivit legislației fiscale respective a Statului Contractant, în care proprietățile în cauză sînt situate. Expresia va include, în orice caz, accesoriile proprietăților imobiliare, inventarul viu și utilajul, utilizate în agricultură și silvicultură, drepturile, asupra cărora se aplică prevederile dreptului comun cu privire la proprietatea funciară, uzufructul proprietăților imobiliare și drepturile la plățile variabile sau fixe, ca compensații pentru exploatarea sau concesionarea zăcămintelor minerale, izvoarelor și altor resurse naturale. Navele maritime și aeronavele nu vor fi considerate ca proprietăți imobiliare.

3. Prevederile paragrafului 1 se vor aplica venitului, realizat din utilizarea directă, darea în arendă sau utilizarea în orice altă formă a proprietăților imobiliare și venitului din înstrăinarea acestor proprietăți.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 3 se vor aplica, de asemenea, venitului din proprietățile imobiliare ale unei întreprinderi și venitului din proprietățile imobiliare, utilizate pentru prestarea serviciilor personale independente.

Articolul 7 PROFITURI DIN ACTIVITĂȚI DE AFACERI

1. Profiturile unei întreprinderi a unui Stat Contractant vor fi impuse numai în acest Stat, cu excepția cazului, când întreprinderea exercită activitate de afaceri în celălalt Stat Contractant printr-o reprezentanță permanentă situată acolo. Dacă întreprinderea exercită sau a exercitat activitate de afaceri în acest mod, profiturile întreprinderii pot fi impuse în celălalt Stat, dar numai acea parte a lor care este atribuită acestei reprezentanțe permanente.

2. Sub rezerva prevederilor paragrafului 3, când o întreprindere a unui Stat Contractant exercită activitate de afaceri în celălalt Stat Contractant printr-o reprezentanță permanentă situată acolo, atunci în fiecare Stat Contractant, acestei reprezentanțe permanente i se vor atribui profiturile care le-ar fi putut realiza, dacă ar fi constituit o întreprindere distinctă și separată, exercitând activități identice sau similare în condiții identice sau similare și tratând cu toată independența cu întreprinderea, a cărei reprezentanță permanentă ea este, și cu toate celelalte persoane.

3. La determinarea profiturilor unei reprezentanțe permanente vor fi admise spre deducere acele cheltuieli, care au fost efectuate pentru scopurile reprezentanței permanente, inclusiv cheltuielile de conducere și cheltuielile generale de administrare, indiferent de faptul, că s-au suportat în Statul în care este situată reprezentanța permanentă sau în altă parte. Totuși, asemenea deducere nu va fi admisă în privința sumelor, dacă există, plătite (altele decât pentru acoperirea cheltuielilor curente) de către reprezentanța permanentă oficiului central al întreprinderii sau oricărui alte oficii ale sale, sub formă de royalty, onorarii sau alte plăți similare în schimbul utilizării brevetelor de invenții sau altor drepturi, sau sub formă de comisioane pentru servicii specifice prestate sau pentru conducere, sau, cu excepția unei instituții bancare, sub formă de dobânzi pentru sumele de bani date cu împrumut reprezentanței permanente.

4. Nici un profit nu va fi atribuit unei reprezentanțe permanente, din simplul motiv, că această reprezentanță permanentă achiziționează produse sau mărfuri pentru întreprindere.

5. În sensul paragrafelor precedente, profiturile, atribuite reprezentanței permanente, vor fi determinate în fiecare an prin aceeași metodă, dacă nu există motiv temeinic și suficient de a proceda altfel.

6. Când profiturile includ elemente de venit, care sînt tratate separat în alte articole ale prezentei Convenții, atunci prevederile acelor articole nu vor fi afectate de prevederile acestui articol.

Articolul 8

TRANSPORTURI MARITIME ȘI AERIENE

1. Profiturile, realizate de o întreprindere a unui Stat Contractant din exploatarea în trafic internațional a navelor maritime sau aeronavelor vor fi impuse numai în acest Stat.

2. Indiferent de prevederile paragrafului 1 și articolului 7, profiturile, realizate de o întreprindere a unui Stat Contractant din exploatarea navelor maritime sau aeronavelor, utilizate în primul rând pentru transportarea pasagerilor sau proprietății, exclusiv, între locurile situate în celălalt Stat Contractant, pot fi impuse în acel celălalt Stat.

3. Prevederile paragrafelor 1 și 2 se vor aplica, de asemenea, profiturilor din participarea la un pool, o afacere în comun sau o agenție internațională de transporturi.

4. În sensul acestui articol,

(a) termenul “profituri” include:

(i) încasările și veniturile brute, realizate în mod direct, din exploatarea în trafic internațional a navelor maritime sau aeronavelor, și

(ii) dobânzile pe sumele, realizate în mod direct din exploatarea în trafic internațional a navelor maritime sau aeronavelor, dacă asemenea dobânzi sînt aferente la exploatare; și

(b) expresia “exploatarea în trafic internațional a navelor maritime sau aeronavelor” de o întreprindere include:

(i) charterul sau darea în arendă a navelor maritime sau aeronavelor, și

(ii) darea în arendă a containerelor și echipamentului conex,

de către această întreprindere, dacă acest charter sau dare în arendă este aferentă la exploatarea de către această întreprindere în trafic internațional a navelor maritime sau aeronavelor.

Articolul 9 **ÎNTRINDERI ASOCIATE**

1. Când

(a) o întreprindere a unui Stat Contractant participă, direct sau indirect, la conducerea, controlul sau capitalul unei întreprinderi a celuilalt Stat Contractant, sau

(b) aceleași persoane participă, direct sau indirect, la conducerea, controlul sau capitalul unei întreprinderi a unui Stat Contractant și a unei întreprinderi a celuilalt Stat Contractant,

și, fie într-un caz, fie în celălalt, cele două întreprinderi sînt legate în relațiile lor comerciale sau financiare prin condiții acceptate sau impuse, care diferă de acelea care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci orice venit, care fără aceste condiții ar fi fost calculat uneia din întreprinderi, dar nu a fost astfel calculat, datorită acestor condiții, poate fi inclus în venitul acestei întreprinderi și impus, în consecință.

2. Când un Stat Contractant include în venitul unei întreprinderi a acestui Stat - și impune, în consecință - venitul, asupra căruia o întreprindere a celuilalt Stat Contractant a fost supusă impunerii în acel celălalt Stat și venitul astfel calculat, este venitul care ar fi fost calculat întreprinderii primului Stat menționat, dacă relațiile între cele două întreprinderi ar fi fost aceleași ca și cele, stabilite între întreprinderile independente, atunci acel celălalt Stat va proceda la o modificare corespunzătoare a sumei impozitului perceput acolo pe acest venit. La efectuarea acestei modificări se va ține seama de celelalte prevederi ale prezentei Convenții și, în caz de necesitate, autoritățile competente ale Statelor Contractante se vor consulta reciproc.

3. Un Stat Contractant nu va modifica venitul unei întreprinderi în circumstanțele menționate în paragraful 1, după expirarea perioadei de prescripție, prevăzute în legislațiile lor naționale și, în nici un caz, după cinci ani de la finele anului, în care venitul care ar fi fost supus acestei modificări ar fi fost calculat acestei întreprinderi fără condițiile specificate în paragraful 1.

4. Prevederile paragrafelor 2 și 3 nu se vor aplica în cazul fraudei, neachitării intenționate sau neglijării.

Articolul 10 DIVIDENDE

1. Dividendele, plătite de o companie rezidentă a unui Stat Contractant unui rezident al celuilalt Stat Contractant, pot fi impuse în acel celălalt Stat.

2. Totuși, aceste dividende pot fi, de asemenea, impuse în Statul Contractant, a cărui rezidentă este compania plătitoare de dividende și potrivit legislației acestui Stat, dar dacă proprietarul beneficiar al dividendelor este un rezident al celuilalt Stat Contractant, impozitul astfel perceput nu va depăși:

(a) 5 la sută din suma brută a dividendelor, dacă proprietarul beneficiar este o companie, care controlează, în mod direct sau indirect, cel puțin 25 la sută din drepturile de vot a companiei plătitoare de dividende; și

(b) 15 la sută din suma brută a dividendelor, în toate celelalte cazuri.

Prevederile acestui paragraf nu vor afecta impunerea companiei în ce privește profiturile din care se plătesc dividendele.

3. Termenul “dividende”, astfel cum este utilizat în acest articol, înseamnă veniturile din acțiuni, acțiunile “jouissance” sau drepturile “jouissance”, acțiunile industriei miniere, acțiunile de fondator sau alte drepturi, ce nu sînt titluri de creanță, participante la profituri, precum și veniturile care sînt supuse aceluiași regim de impunere ca și veniturile din acțiuni, potrivit legislației Statului, a cărui rezidentă este compania distribuitoare de profituri.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se vor aplica, dacă proprietarul beneficiar al dividendelor, fiind un rezident al unui Stat Contractant, exercită activitate de afaceri în celălalt Stat Contractant, a cărui rezidentă este compania plătitoare de dividende, printr-o reprezentanță permanentă situată acolo, sau prestează în acel celălalt Stat servicii personale independente printr-o bază fixă situată acolo, și holdingul, în legătură cu care dividendele sînt plătite, este efectiv legat de această reprezentanță permanentă sau bază fixă. În asemenea situație se vor aplica prevederile articolului 7 sau articolului 14, după caz.

5. Când o companie rezidentă a unui Stat Contractant realizează profituri sau venituri din celălalt Stat Contractant, acel celălalt Stat nu poate supune nici unei impuneri dividendele plătite de companie, cu excepția cazului, când asemenea dividende sînt plătite unui rezident al aceluși celălalt Stat sau când holdingul, în legătură cu care dividendele sînt plătite, este efectiv legat de o reprezentanță permanentă sau o bază fixă situată în acel celălalt Stat, nici să supună profiturile nedistribuite ale companiei unui impozit asupra profiturilor nedistribuite, chiar dacă dividendele plătite sau profiturile nedistribuite constau integral sau parțial din profituri sau venituri ce provin într-un asemenea celălalt Stat.

6. Nimic în prezenta Convenție nu va fi interpretat ca interzicând unui Stat Contractant să supună veniturile unei companii, atribuite unei reprezentanțe permanente în acest Stat, unui impozit, pe lângă impozitul care ar fi fost perceput pe veniturile companiei, care este o persoană națională a acestui Stat, cu excepția, dacă orice impozit suplimentar, astfel perceput, nu va depăși 5 la sută din suma acestor venituri, care nu au fost supuse unui asemenea impozit suplimentar în anii fiscali precedenți. În sensul acestei prevederi, termenul “venituri” înseamnă profiturile, inclusiv orice câștiguri, atribuite unei reprezentanțe permanente într-un Stat Contractant în anul și anii precedenți după deducerea din ele a tuturor impozitelor, altele decât impozitul suplimentar menționat aici, perceput pe asemenea profituri în acest Stat.

Articolul 11 **DOBÂNZI**

1. Dobânzile, ce provin într-un Stat Contractant și plătite unui rezident al celuilalt Stat Contractant, pot fi impuse în acel celălalt Stat.

2. Totuși, aceste dobânzi pot fi, de asemenea, impuse în Statul Contractant din care provin și potrivit legislației acestui Stat, dar dacă proprietarul beneficiar al dobânzilor este un rezident al celuilalt Stat Contractant, impozitul astfel perceput nu va depăși 10 la sută din suma brută a dobânzilor.

3. Indiferent de prevederile paragraful 2

(a) dobânzile, ce provin într-un Stat Contractant și plătite în legătură cu datoria guvernului acestui Stat sau unei subdiviziuni politice, sau autorității locale a acestuia, vor fi impuse numai în acel celălalt Stat, dacă dobânzile sînt efectiv deținute de un rezident al celuilalt Stat Contractant; și

(b) dobânzile, ce provin într-un Stat Contractant și plătite unui rezident al celuilalt Stat Contractant, care a fost instituit și este gestionat, exclusiv, pentru a administra sau realiza beneficii conform unui sau mai multor planuri de pensii, ieșiri la pensie sau altor planuri avantajoase ale angajaților, nu vor fi impuse în primul Stat, cu condiția, că:

(i) rezidentul este proprietarul beneficiar al dobânzilor și este, în general, scutit de impunere în celălalt Stat, și

(ii) dobânzile nu sînt realizate din exercitarea unei activități de comerț sau a unei activități de afaceri, sau de la o persoană interdependentă.

4. Termenul “dobânzi”, cum este utilizat în acest articol, înseamnă veniturile din titluri de creanță de orice natură, însoțite sau nu de garanții ipotecare, și în particular, veniturile din hârtii de valoare de stat și veniturile din titluri de creanță sau obligațiuni, inclusiv primele și premiile, aferente acestor hârtii de valoare, titluri de creanță sau obligațiuni, precum și veniturile, care sînt supuse aceluiași regim de impunere ca și veniturile din sume bănești date cu împrumut, în conformitate cu legislația Statului, în care provin veniturile. Totuși, termenul “dobânzi” nu include veniturile tratate în articolul 8 sau articolul 10.

5. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se vor aplica dacă proprietarul beneficiar al dobânzilor, fiind un rezident al unui Stat Contractant, exercită activitate de afaceri în celălalt Stat Contractant, din care provin dobânzile, printr-o reprezentanță permanentă situată acolo, sau prestează în acel celălalt Stat servicii personale independente printr-o bază fixă situată acolo, și titlurile de creanță, în legătură cu care sînt plătite dobânzile, sînt efectiv legate de această reprezentanță permanentă sau bază fixă. În asemenea situație se vor aplica prevederile articolului 7 sau articolului 14, după caz.

6. Dobânzile vor fi considerate că provin dintr-un Stat Contractant, când plătitorul este un rezident al acestui Stat. Totuși, când plătitorul dobânzilor, fie, că este sau nu un rezident al unui Stat Contractant, are într-un Stat Contractant o reprezentanță permanentă sau o bază fixă, în legătură cu care a apărut datoria, pentru care se plătesc dobânzile, și aceste dobânzi se suportă de o asemenea reprezentanță permanentă sau bază fixă, atunci aceste dobânzi vor fi considerate că provin din Statul, în care este situată reprezentanța permanentă sau baza fixă.

7. Când, datorită unei relații speciale existente între plătitorul și proprietarul beneficiar al dobânzilor sau între ambii și o oarecare terță persoană, suma dobânzilor, referitoare la titlul de creanță pentru care sînt plătite, depășește suma care ar fi fost convenită între plătitorul și proprietarul beneficiar al dobânzilor, în lipsa acestei relații, prevederile prezentului articol se vor aplica numai la ultimă sumă menționată. În asemenea situație partea excedentară a plăților va rămâne impozabilă, potrivit legislației fiecărui Stat Contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentei Convenții.

Articolul 12

ROYALTY

1. Royalty, ce provin într-un Stat Contractant și plătite unui rezident al celuilalt Stat Contractant, pot fi impuse în acel celălalt Stat.

2. Totuși, așa royalty pot fi, de asemenea, impuse în Statul Contractant din care provin și potrivit legislației acestui Stat, dar dacă proprietarul beneficiar al royalty este un rezident al celuilalt Stat Contractant, impozitul astfel perceput nu va depăși 10 la sută din suma brută al royalty.

3. Termenul “royalty”, cum este utilizat în acest articol, înseamnă plăți de orice natură, primite ca compensație pentru utilizarea sau concesiunea oricărui drept de autor, brevet de invenții, emblemă comercială, design sau model, plan, formulă secretă sau proces, sau alte active nemateriale, sau pentru utilizarea sau concesiunea echipamentului industrial, comercial sau științific, sau pentru informații referitoare la experiența în domeniul industrial, comercial sau științific, și include plăți de orice natură cu privire la filmele cinematografice și lucrările asupra filmului, imprimările video sau alte mijloace de reproducere pentru utilizarea în legătură cu televiziunea.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se vor aplica dacă proprietarul beneficiar al royalty, fiind un rezident al unui Stat Contractant, exercită activitate de afaceri în celălalt Stat Contractant în care provin royalty, printr-o reprezentanță permanentă situată acolo, sau prestează în acel celălalt Stat servicii personale independente printr-o bază fixă situată acolo, și dreptul sau proprietatea pentru care sînt plătite royalty, este efectiv legată de această reprezentanță permanentă sau bază fixă. În asemenea situație se vor aplica prevederile articolului 7 sau articolului 14, după caz.

5. Royalty vor fi considerate, că provin dintr-un Stat Contractant când plătitorul este un rezident al acestui Stat. Totuși, când plătitorul de royalty, fie, că este sau nu un rezident al unui Stat Contractant, are într-un Stat Contractant o reprezentanță permanentă sau o bază fixă, în legătură cu care a apărut obligația de a plăti royalty, și aceste royalty sînt suportate de o asemenea reprezentanță permanentă sau bază fixă, atunci aceste royalty vor fi considerate că provin din Statul, în care este situată reprezentanța permanentă sau baza fixă.

6. Când, datorită unei relații speciale existente între plătitorul și proprietarul beneficiar al royalty sau între ambii și o oarecare terță persoană, suma royalty referitoare la utilizarea, dreptul sau informația pentru care sînt plătite, depășește suma care ar fi fost convenită între plătitorul și proprietarul beneficiar al royalty în lipsa acestei relații, prevederile prezentului articol se vor aplica numai la ultima sumă menționată. În asemenea situație partea excedentară a plăților va rămâne impozabilă, potrivit legislației fiecărui Stat Contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentei Convenții.

Articolul 13 **CÂȘTIGURI DE CAPITAL**

1. Câștigurile, realizate de un rezident al unui Stat Contractant din înstrăinarea proprietății imobiliare, situate în celălalt Stat Contractant, pot fi impuse în acel celălalt Stat.

2. Câștigurile din înstrăinarea proprietății mobiliare, ce face parte din proprietatea comercială a unei reprezentanțe permanente pe care o întreprindere a unui Stat Contractant o are în celălalt Stat Contractant sau proprietății mobiliare ce ține de o bază fixă de care dispune un rezident al unui Stat Contractant în celălalt Stat Contractant în scopul prestării serviciilor personale independente, inclusiv așa câștiguri din înstrăinarea unei asemenea reprezentanțe permanente (separat sau cu întreaga întreprindere) sau unei asemenea baze fixe, pot fi impuse în acel celălalt Stat.

3. Câștigurile, realizate de o întreprindere a unui Stat Contractant din înstrăinarea navelor maritime sau aeronavelor, exploatate în trafic internațional, sau a containerelor utilizate sau altei proprietăți mobiliare ce ține de exploatarea acestor nave maritime sau aeronave, vor fi impuse numai în acest Stat.

4. Câștigurile, realizate de un rezident al unui Stat Contractant din înstrăinarea:

(a) acțiunilor, a căror valoare, în special, este obținută din proprietatea imobiliară, situată în celălalt Stat, sau

(b) unei cote într-o societate sau trust, a cărei valoare, în special, este obținută din proprietatea imobiliară situată în acel celălalt Stat,

pot fi impuse în acel celălalt Stat. În sensul acestui paragraf, expresia “proprietate imobiliară” nu va include orice proprietate, alta decât proprietatea dată în arendă, în care este exercitată activitatea de afaceri a companiei, societății sau trustului.

5. Câștigurile din înstrăinarea oricărei proprietăți, altei decât cea specificată în paragrafele 1, 2, 3 și 4, vor fi impuse numai în Statul Contractant, a cărui rezidentă este persoana care înstrăinează.

6. Prevederile paragrafului 5 nu vor afecta dreptul unui Stat Contractant de a percepe, potrivit legislației sale, un impozit pe câștigurile din înstrăinarea oricărei proprietăți, realizate de o persoană fizică care este rezidentă a celuilalt Stat Contractant și a fost rezidentă a primului Stat menționat în orice perioadă de timp în decurs de șase ani imediat precedenți înstrăinării proprietății.

7. Când o persoană fizică, care încetează de a mai fi rezidentă a unui Stat Contractant și imediat după aceasta devine rezidentă a celuilalt Stat Contractant, este tratată în scopuri fiscale în primul Stat menționat, că a înstrăinat proprietatea și este impusă în acest Stat din așa cauză, persoana fizică poate prefera să fie tratată, în scopuri fiscale în celălalt Stat, ca și cum persoana fizică ar fi vândut și răscumpărat proprietatea, imediat înainte de a deveni rezidentă a acestui Stat, la o sumă egală cu prețul ei real de piață la acea perioadă de timp. Totuși, această prevedere nu se va aplica proprietății, din care orice câștig, provenit imediat înainte ca persoana fizică să devină rezidentă a aceluși celălalt Stat, poate fi impus în acel celălalt Stat, nici proprietății imobiliare situate într-un terț Stat.

Articolul 14

SERVICII PERSONALE INDEPENDENTE

1. Venitul, realizat de o persoană fizică care este rezidentă a unui Stat Contractant în legătură cu serviciile profesionale sau similare cu caracter independent, va fi impus numai în acest Stat, cu excepția cazului, când persoana fizică are în mod regulat o bază fixă la dispoziție în celălalt Stat Contractant în scopul prestării serviciilor. Dacă persoana fizică are sau a avut o asemenea bază fixă, venitul poate fi impus în celălalt Stat, dar numai acea parte a lui care este atribuită acestei baze fixe.

2. Expresia “servicii profesionale” include, în special, activitățile independente de ordin științific, literar, artistic, educativ sau pedagogic, precum și activitățile independente de medici, avocați, ingineri, arhitecți, dentiști, contabili și auditori.

Articolul 15

SERVICII PERSONALE DEPENDENTE

1. Sub rezerva prevederilor articolelor 16, 18 și 19, salariile, simbriile și alte remunerații, primite de un rezident al unui Stat Contractant în legătură cu munca salariată, vor fi impuse numai în acest Stat, cu excepția cazului, când munca salariată este exercitată în celălalt Stat Contractant. Dacă munca salariată este exercitată în acest mod, asemenea remunerații primite de acolo pot fi impuse în acel celălalt Stat.

2. Indiferent de prevederile paragrafului 1, remunerațiile primite de un rezident al unui Stat Contractant în legătură cu munca salariată exercitată în celălalt Stat Contractant, vor fi impuse numai în primul Stat menționat, dacă:

(a) primitorul este prezent în celălalt Stat pentru o perioadă sau perioade care nu depășesc în total 183 zile în orice perioadă de douăsprezece luni, ce se începe sau se termină în anul calendaristic dat, și

(b) remunerațiile sînt plătite de o persoană sau în numele unei persoane, care nu este rezidentă a celuilalt Stat, și

(c) remunerațiile nu sînt suportate de o reprezentanță permanentă sau o bază fixă pe care persoana o are în celălalt Stat.

3. Indiferent de prevederile precedente ale acestui articol, remunerațiile primite în legătură cu munca salariată exercitată la bordul unei nave maritime sau aeronave, exploatate de o întreprindere a unui Stat Contractant în trafic internațional, vor fi impuse numai în acest Stat, cu excepția cazului, când remunerațiile sînt primite de un rezident al celuilalt Stat Contractant.

Articolul 16

ONORARIILE DIRECTORILOR

Onorariile directorilor și alte plăți similare, primite de un rezident al unui Stat Contractant în calitate a acestui rezident de membru al comitetului de conducere sau a unui organ similar al unei companii, care este rezidentă a celui alt Stat Contractant, pot fi impuse în acel celălalt Stat.

Articolul 17

ARTIȘTI ȘI SPORTIVI

1. Indiferent de prevederile articolelor 14 și 15, venitul, realizat de un rezident al unui Stat Contractant în calitate de artist de estradă, așa cum este un artist de teatru, de cinema, de radio sau televiziune, sau un muzician, sau în calitate de sportiv, din activitățile personale ale acestui rezident, exercitate în celălalt Stat Contractant, poate fi impus în acel celălalt Stat.

2. Când venitul, în legătură cu activitățile personale, exercitate de un artist de estradă sau un sportiv în calitate a acestei persoane fizice, nu revine artistului de estradă sau sportivului personal, ci altei persoane, acest venit, indiferent de prevederile articolelor 7, 14 și 15, poate fi impus în Statul Contractant în care sînt exercitate activitățile artistului de estradă sau sportivului.

Articolul 18

PENSII ȘI ANUITĂȚI

1. Pensiile și anuitățile, ce provin într-un Stat Contractant și plătite unui rezident al celui alt Stat Contractant, pot fi impuse în acel celălalt Stat.

2. Pensiile, ce provin într-un Stat Contractant și plătite unui rezident al celui alt Stat Contractant, pot fi, de asemenea, impuse în Statul din care ele provin și potrivit legislației acestui Stat. Totuși, în cazul plăților periodice de pensii, altele decât plățile în conformitate cu legislația privind asigurările sociale într-un Stat Contractant, impozitul astfel perceput nu va depăși 15 la sută din suma brută a plății.

3. Anuitățile, ce provin într-un Stat Contractant și plătite unui rezident al celui alt Stat Contractant, pot fi, de asemenea, impuse în Statul din care ele provin și potrivit legislației acestui Stat, dar impozitul astfel perceput nu va depăși 15 la sută din partea acestora, care sînt supuse impunerii în acest Stat. Totuși, această limitare nu se aplică sumei totale a plăților, ce provin din transmitere, anulare, răscumpărare, vânzare sau altă înstrăinare a unei anuități, sau plăților de orice tip, potrivit unui contract de anuitate, al cărui cost a fost dedus, integral sau parțial, la calcularea venitului oricărei persoane care a primit contractul.

4. Indiferent de orice în prezenta Convenție

(a) pensiile și alocațiile de război (inclusiv pensiile și alocațiile, plătite veteranilor de război sau plătite ca urmare a pagubelor sau daunelor suferite în urma războiului), ce provin într-un Stat Contractant și plătite unui rezident al celuilalt Stat Contractant, vor fi scutite de impunere în acel celălalt Stat, în măsura în care ele ar fi scutite de impunere, dacă ar fi fost primite de un rezident al primului Stat menționat; și

(b) ajutoarele, potrivit legislației privind asigurările sociale a unui Stat Contractant, plătite unui rezident al celuilalt Stat Contractant, vor fi impuse numai în primul Stat menționat.

Articolul 19 **SERVICIUL PUBLIC**

1. (a) Salariile, simbriile și alte remunerații similare, altele decât pensia, plătite de un Stat Contractant sau o subdiviziune politică, sau o autoritate locală a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate acestui Stat sau subdiviziunii, sau autorității, vor fi impuse numai în acest Stat.

(b) Totuși, asemenea salarii, simbrii și alte remunerații similare, vor fi impuse numai în celălalt Stat Contractant, dacă serviciile sînt prestate în acel Stat și persoana fizică este rezidentă a acelu Stat, care:

- (i) are cetățenia acelu Stat; sau
- (ii) nu a devenit rezidentă a acelu Stat, exclusiv, în scopul prestării serviciilor.

2. Prevederile articolelor 15, 16 și 17 se vor aplica salariilor, simbriilor și altor remunerații similare, pentru serviciile prestate în legătură cu o activitate de afaceri exercitată de un Stat Contractant sau o subdiviziune politică, sau o autoritate locală a acestuia.

Articolul 20 **STUDENȚI**

Plățile, primite de un student, ucenic sau practicant care este sau a fost imediat înainte de a vizita un Stat Contractant, rezident al celuilalt Stat Contractant și care este prezent în primul Stat menționat, exclusiv, în scopul instruirii sau pregătirii sale, destinate pentru întreținerea, instruirea și pregătirea persoanei fizice, nu vor fi impuse în acest Stat, dacă asemenea plăți provin din sursele aflate în afara acestui Stat.

Articolul 21

ALTE VENITURI

1. Sub rezerva prevederilor paragrafului 2, elementele de venit ale unui rezident al unui Stat Contractant, indiferent de sursa de proveniență, care nu sînt tratate în articolele precedente ale prezentei Convenții, vor fi impuse numai în acest Stat.

2. Totuși, dacă acest venit este obținut de un rezident al unui Stat Contractant din sursele situate în celălalt Stat Contractant, acest venit poate fi, de asemenea, impus în Statul din care provine și potrivit legislației acestui Stat. Când asemenea venit este venitul dintr-un trust, altul decât un trust, la care contribuțiile au fost deductibile, impozitul astfel perceput nu va depăși 15 la sută din suma brută a venitului, dacă venitul este impozabil în Statul Contractant în care proprietarul beneficiar este rezident.

IV. METODELE ELIMINĂRII DUBLEI IMPUNERI

Articolul 22

ELIMINAREA DUBLEI IMPUNERI

1. În cazul Moldovei dubla impunere va fi evitată după cum urmează:

(a) când un rezident al Moldovei realizează venit, care, în conformitate cu prevederile Convenției, poate fi impus în Canada, Moldova va permite deducerea din impozitul pe venit al acestui rezident, a sumei egale cu impozitul pe venit, plătit în Canada;

(b) când, în conformitate cu orice prevedere a Convenției, venitul, realizat de un rezident al Moldovei este scutit de impunere în Moldova, Moldova poate, totuși, la calcularea sumei impozitului pe venitul rămas al acestui rezident, să ia în seamă venitul scutit.

2. În cazul Canadei, dubla impunere va fi evitată după cum urmează:

(a) sub rezerva prevederilor existente ale legislației Canadei cu privire la deducerea din impozitul plătit în Canada a impozitului plătit pe un teritoriu din afara Canadei și a oricăror modificări ulterioare a acestor prevederi – care nu vor afecta principiul general al acestora – și, cu excepția cazului când, potrivit legislației Canadei este prevăzută o deducere sau scutire mai mare, impozitul plătit în Moldova pe profituri, venituri sau câștiguri, ce provin din Moldova, va fi dedus din orice impozit canadian, plătit în legătură cu aceste profituri, venituri sau câștiguri;

(b) când, în conformitate cu orice prevedere a Convenției, venitul, realizat de un rezident al Canadei este scutit de impunere în Canada, Canada poate, totuși, la calcularea sumei impozitului pe alt venit, să ia în seamă venitul scutit.

3. În sensul acestui articol, profiturile, veniturile sau câștigurile unui rezident al unui Stat Contractant, care pot fi impuse în celălalt Stat Contractant în conformitate cu prezenta Convenție, vor fi considerate că provin din sursele aflate în acel celălalt Stat.

V. PREVEDERI SPECIALE

Articolul 23 NEDISCRIMINAREA

1. Persoanele naționale ale unui Stat Contractant nu vor fi supuse în celălalt Stat Contractant nici unei impuneri sau nici unei obligații legate de aceasta, care este mai împovărătoare decât impunerea și obligațiile aferente la care sînt sau pot fi supuse persoanele naționale ale aceluși celălalt Stat aflate în aceleași circumstanțe. Indiferent de prevederile articolului 1, această prevedere se va aplica, de asemenea, persoanelor fizice care nu sînt rezidente ale unuia sau ale ambelor State Contractante.

2. Persoanele fără cetățenie, care sînt rezidente ale unui Stat Contractant, nu vor fi supuse în nici un Stat Contractant nici unei impuneri sau nici unei obligații legate de aceasta, diferită sau mai împovărătoare decât impunerea și obligațiile aferente la care sînt sau pot fi supuse persoanele naționale ale Statului respectiv aflate în aceleași circumstanțe.

3. Impunerea unei reprezentanțe permanente, pe care o întreprindere a unui Stat Contractant o are în celălalt Stat Contractant, nu va fi stabilită în condiții mai puțin favorabile în acel celălalt Stat, decât impunerea stabilită întreprinderilor aceluși celălalt Stat, care exercită aceleași activități.

4. Nimic în acest articol nu va fi interpretat ca obligînd un Stat Contractant să acorde rezidenților celuilalt Stat Contractant orice deduceri, înlesniri și scutiri cu titlu personal pe baza statutului civil sau obligațiilor familiale, în ce privește impunerea, pe care le acordă propriilor săi rezidenți.

5. Prevederile acestui articol se vor aplica impozitelor care sînt subiectul prezentei Convenții.

Articolul 24 PROCEDURA AMIABILĂ

1. Când o persoană consideră, că din acțiunile unuia sau ambelor State Contractante rezultă sau va rezulta pentru această persoană o impunere care nu este în

conformitate cu prevederile prezentei Convenții, această persoană poate, indiferent de căile de atac prevăzute de legislația internă a acestor State, să adreseze autorității competente a Statului Contractant, a cărui rezidentă este această persoană, sau, dacă cazul acestei persoane cade sub incidența paragrafului 1 al articolului 23, a celui Stat Contractant, a cărui persoană națională această persoană este, o cerere în scris, exprimând motivele pentru solicitarea revizuirii acestei impuneri. Pentru a fi admisibilă, cererea menționată trebuie să fie înaintată în decurs de doi ani de la prima notificare a acțiunii din care rezultă că impunerea nu este în conformitate cu prevederile Convenției.

2. Autoritatea competentă, specificată în paragraful 1, se va strădui, dacă reclamația i se pare întemeiată, și dacă ea însăși nu este în stare să ajungă la o soluție satisfăcătoare, să rezolve cazul de comun acord cu autoritatea competentă a celuilalt Stat Contractant, în vederea evitării impunerii care nu este în conformitate cu Convenția.

3. Un Stat Contractant nu va majora, după expirarea perioadei de prescripție, prevăzute de legislația sa internă și, în nici un caz, după cinci ani de la finele perioadei fiscale în care a fost realizat venitul respectiv, baza impozabilă a unui rezident al oricărui dintre Statele Contractante, prin includerea în ea a elementelor de venit care au fost, de asemenea, supuse impunerii în celălalt Stat Contractant. Acest paragraf nu se va aplica în cazul fraudei, neachitării intenționate sau neglijenței.

4. Autoritățile competente ale Statelor Contractante se vor strădui să rezolve de comun acord orice dificultăți sau dubii rezultate ca urmare a interpretării sau aplicării Convenției.

5. Autoritățile competente ale Statelor Contractante se pot consulta reciproc pentru eliminarea dublei impuneri în cazurile neprevăzute în Convenție și pot comunica direct între ele în scopul aplicării Convenției.

6. Dacă orice dificultate sau dubiu, apărut ca urmare a interpretării sau aplicării Convenției, nu poate fi soluționat de către autoritățile competente conform paragrafelor precedente ale acestui articol, cazul poate fi înaintat în arbitraj, dacă ambele autorități competente și contribuabilul sînt de acord și contribuabilul își va da acordul în scris de a fi legat prin decizia curții de arbitraj. Decizia curții de arbitraj, în caz particular, va fi impusă ambelor State, cu privire la acest caz. Procedura va fi stabilită printr-un schimb de note între Statele Contractante.

Articolul 25

SCHIMB DE INFORMAȚII

1. Autoritățile competente ale Statelor Contractante vor face schimb de informații necesare realizării prevederilor prezentei Convenții sau a legislației interne a Statelor Contractante, referitoare la impozitele vizate de Convenție, în măsură, în

care impunerea la care se referă nu contravine Convenției. Schimbul de informații nu este limitat de articolul 1. Orice informație primită de un Stat Contractant va fi tratată ca secret în același mod ca și informația primită, potrivit legislației interne a acestui Stat, și va fi dezvăluită numai persoanelor sau autorităților (inclusiv instanțele judecătorești și organele administrative), abilitate cu stabilirea sau perceperea, încasarea forțată sau soluționarea contestațiilor cu privire la impozite. Asemenea persoane sau autorități vor utiliza informația numai în aceste scopuri. Acestea pot dezvălui informația în procedurile judecătorești sau în deciziile judiciare.

2. Prevederile paragrafului 1, în nici un caz, nu vor fi interpretate ca impunând unui Stat Contractant obligația:

(a) de a realiza măsuri administrative contrare legislației și practicii administrative a acestui sau a celuilalt Stat Contractant;

(b) de a furniza informații care nu sînt accesibile potrivit legislației sau în procesul administrării obișnuite a acestui sau a celuilalt Stat Contractant; sau

(c) de a furniza informații care ar divulga orice secret de negoț, de afaceri, industrial, comercial sau profesional, sau un proces comercial, sau informații, a căror divulgare ar fi contrară politicii de stat (ordre public).

3. Dacă informația este solicitată de un Stat Contractant în conformitate cu acest articol, celălalt Stat Contractant se va strădui să obțină informația la care se referă cererea, în același mod ca și cum ar fi fost implicată propria sa impunere, chiar dacă celălalt Stat nu are nevoie la acea perioadă de timp de această informație. Dacă informația, în mod specific, este cerută de către autoritatea competentă a unui Stat Contractant, autoritatea competentă a celuilalt Stat Contractant se va strădui să prezinte informația potrivit acestui articol în forma solicitată, așa ca depozitiile martorilor și copiile documentelor originale nepublicate (inclusiv cărți, acte, declarații, procese-verbale, dări de seamă sau scrisori), în aceeași măsură, în care asemenea depozitii și documente pot fi obținute potrivit legislației și practicilor administrative a celui celălalt Stat cu privire la propriile sale impozite.

Articolul 26

MEMBRII MISIUNILOR DIPLOMATICE ȘI POSTURILOR CONSULARE

1. Nimic în prezenta Convenție nu va afecta privilegiile fiscale ale membrilor misiunilor diplomatice sau posturilor consulare în virtutea normelor generale ale dreptului internațional sau în virtutea prevederilor acordurilor speciale.

2. Indiferent de prevederile articolului 4, o persoană fizică, care este membră a unei misiuni diplomatice, post consular sau misiuni permanente a unui Stat Contractant, situată în celălalt Stat Contractant sau într-un terț Stat, va fi considerată, în sensul Convenției, rezidentă a Statului trimițător, dacă această persoană fizică este

supusă în Statul trimițător acelorași obligații în ce privește impozitul pe venitul total ca și rezidenții acestui Stat trimițător.

3. Convenția nu se va aplica organizațiilor internaționale, organelor sau funcționarilor acestora, și persoanelor, care sînt membre ale unei misiuni diplomatice, post consular sau misiuni permanente a unui terț Stat sau grupului de State, care sînt prezente într-un Stat Contractant și care nu sînt supuse în nici un Stat Contractant acelorași obligații în privința impozitului pe venitul lor total, ca și rezidenții acestuia.

VII. PREVEDERI FINALE

Articolul 27 INTRAREA ÎN VIGOARE

Convenția va intra în vigoare la data ultimei notificări în scris, remise prin canale diplomatice, confirmând definitivarea procedurilor, cerute de fiecare Stat Contractant, pentru intrarea în vigoare a Convenției și prevederile sale vor avea efect:

(a) cu referință la impozitele reținute la sursă, la sumele plătite sau creditate nerezidenților, la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic, imediat următor anului, în care Convenția a intrat în vigoare, și

(b) cu referință la celelalte impozite, pentru anii fiscali, ce se încep la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic, imediat următor anului, în care Convenția a intrat în vigoare.

Articolul 28 DENUNȚAREA

Prezenta Convenție va rămâne în vigoare până la denunțare de către un Stat Contractant. Fiecare Stat Contractant poate denunța Convenția după o perioadă de cinci ani următori intrării ei în vigoare, înaintînd prin canale diplomatice o notă de denunțare scrisă, cu cel puțin șase luni până la finele oricărui an calendaristic. În asemenea situație Convenția va înceta să aibă efect:

(a) cu referință la impozitele reținute la sursă, la sumele plătite sau creditate nerezidenților, la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic, imediat următor anului, în care a fost remisă nota de denunțare, și

(b) cu referință la celelalte impozite, pentru anii fiscali, ce se încep la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic, imediat următor anului, în care a fost remisă nota de denunțare.

Drept care, subsemnații, autorizați în bună și cuvenită formă în acest scop, au semnat prezenta Convenție.

Întocmită în două originale la Chișinău la 4 iulie 2002, în limbile moldovenească, engleză și franceză, fiecare versiune fiind egal autentică.

**Pentru Guvernul
Republicii Moldova**

**Pentru Guvernul
Canadei**

PROTOCOL

La momentul semnării Convenției între Guvernul Republicii Moldova și Guvernul Canadei pentru evitarea dublei impunerii și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit, subsemnații au convenit asupra următoarelor prevederi, care vor forma o parte integră a Convenției.

1. Cu referință la paragraful 1 al articolului 2, s-a convenit, că în cazul Moldovei Convenția se va aplica, de asemenea, impozitelor pe venit percepute în numele unităților sale administrativ-teritoriale și autorităților sale locale.

2. Cu referință la subparagraful (d) al paragrafului 1 al articolului 3, termenul “persoană”, în cazul Moldovei, include o persoană juridică.

3. S-a convenit, că expresia “subdiviziune politică”, în cazul Moldovei, include o unitate administrativ-teritorială.

4. Cu referință la paragraful 2 al articolului 9, s-a convenit, că celălalt Stat Contractant este cerut să efectueze modificare corespunzătoare numai în măsura în care el consideră, că modificarea efectuată în primul Stat menționat este justificată atât în principiu cât și în sumă.

5. Prevederile Convenției nu vor fi interpretate pentru a limita sub orice formă orice scutire, deducere, credit sau altă deducere acordată, potrivit legislației unui Stat Contractant, la determinarea impozitului perceput de acest Stat.

6. Nimic în Convenție nu va fi interpretat ca împiedicând un Stat Contractant să supună unui impozit sumele incluse în venitul unui rezident al acestui Stat, în ce privește o societate, trust sau filială străină controlată, în care acest rezident deține o cotă.

7. Convenția nu se va aplica oricărei companii, trust sau societăți, care este rezidentă a unui Stat Contractant și este efectiv deținută sau controlată, în mod direct sau indirect, de una sau mai multe persoane, care nu sînt rezidente ale acestui Stat, dacă suma impozitului pe venitul companiei, trustului sau societății, percepută de către acest Stat, este substanțial mai mică decât suma care ar fi percepută de către acest Stat, dacă toate acțiunile capitalului acționar al companiei sau toate cotele în trust sau societate, după caz, ar fi efectiv deținute de una sau mai multe persoane, care ar fi rezidente ale acestui Stat.

8. În sensul paragrafului 3 al articolului XXII (Consultații) al Acordului General privind comerțul cu servicii, Statele Contractante au convenit, că indiferent de acest paragraf, orice dispută dintre ele, dacă într-o oarecare măsură cade sub incidența prezentei Convenții, poate fi prezentată Consiliului pentru comerțul cu servicii, cum este prevăzut de acest paragraf, numai cu consimțământul ambelor State

Contractante. Orice dubiu, ca urmare a interpretării acestui paragraf, va fi soluționat conform paragrafului 4 al articolului 24 al Convenției sau, dacă nu este atins un acord potrivit acestei proceduri, în conformitate cu orice altă procedură convenită de ambele State Contractante.

9. Când, în conformitate cu orice prevedere a prezentei Convenții, orice venit este scutit de impunere într-un Stat Contractant și, potrivit legislației în vigoare în celălalt Stat Contractant, o persoană, în ce privește acest venit, este supusă impunerii în legătură cu suma acestuia, care este remisă sau primită în acel celălalt Stat Contractant, și nu în legătură cu suma totală a acestuia, atunci scutirea care va fi permisă potrivit Convenției în primul Stat Contractant menționat, se va aplica numai acelei părți a venitului, care este impusă în celălalt Stat Contractant.

Drept care, subsemnații, autorizați în bună și cuvenită formă în acest scop, au semnat prezentul Protocol.

Întocmit în două originale la Chișinău la 4 iulie 2002, în limbile moldovenească, engleză și franceză, fiecare versiune fiind egal autentică.

**Pentru Guvernul
Republicii Moldova**

**Pentru Guvernul
Canadei**